

sł. P. Sikora

mel. polska

1. Mi - nie wios - na u - lu - bio - na, przyj - dzie śmier - ci po - ra.
 2. Mi - nie szczę - ście, cho - ciał o - no by - ło nie - da - le - ko,
 3. Mi - nie ra - dość i od - le - ci jas - ny a - niol Bo - ży,
 4. Mi - nie po - ra łas - ki bło - ga, przyj - dzie śmier - ci po - ra,
 5. Mi - nie, lecz nie zni - kła jesz - cze Bo - żej łas - ki po - ra,

1. Ży - wyś jesz - cze, lecz na ma - rach mo - żesz być z wie - czo - ra.
 2. wnet o - bli - cze bli - skich two - ich skry - je trum - ny wie - ko.
 3. ser - ce sta - nie się pu - sty - nią, ży - cie twe zu - bo - ży.
 4. a przed Bo - giem sta - nąć mo - żesz jesz - cze dziś z wie - czo - ra.
 5. po - kój wró - ci i we - se - le jesz - cze dziś z wie - czo - ra.

1. Jak - że sta - niesz ob - na - zo - ny przed wie - czy - stą chwa - łą,
 2. By - li z to - bą, a - le ser - cem ską - po ich dziel - li - łeś,
 3. Mi - łość by cię wzbo - ga - ci - ła jak o - woc - ne drze - wa -
 4. Bóg jest mi - łość, tą mi - ło - ścią wiel - ką wzgar - dzić śmia - łość,
 5. Jesz - cze bę - dą ser - ca wdzięcz - ne to - bie dzie - ko - wa - ły,

1. je - śli nig - dy ser - ce two - je szcze - rze nie ko - cha - ło.
 2. wszy - sko prze - szło, spo - sob - no - ści sam się po - zba - wi - łeś.
 3. tyś nią wzgar - dził, jes - teś lek - ki jak zni - ko - ma ple - wa.
 4. gdyż naj - bliż - szych swych u - ko - chać na - wet nie u - mia - łeś.
 5. od - daj tyl - ko Je - zu - so - wi bied - ny ży - wot ca - ły.